

זבחים דף ל"ג

הלכות ביאת המקדש

פרק רביעי

טומאה דחוייה בציבור

יד הִיָּה מִקְצַת בֵּית אֵב טְמֵאִים וּמִקְצַת סְהוּרִים - אֵף עַל פִּי שְׂרָבִים טְמֵאֵי מֵת, לֹא יִקְרִיבוּ אֲלֵא הַטְּהוּרִים. הִיָּה כֹּל בֵּית הָאֵב טְמֵאֵי מֵת - לְבֵיאוֹ בֵּית אֵב אַחֵר. הִיָּתָה כֹּל הַמְשֻׁמְרָה טְמֵאֵי מֵת - מִחֻזְרֵינָה עַל מְשֻׁמְרָה אַחֶרֶת. אִם הָיוּ רַב הַכֹּהֲנִים הַנִּמְצָאִים שָׁם בִּירוּשָׁלַם בְּזִמְנֵן הַקְּבוּעַ טְמֵאִים - יַעֲשׂוּ בְטִמְאַהּ.

מקצת הכהנים טמאים - יעבדו הטהורים

טו וּמִפְּנֵי מָה מִחֻזְרֵינָה עַל הַטְּהוּרִים מִבֵּית אֵב אַחֵר? מִפְּנֵי שֶׁהַטְּמֵאָה לֹא הִתְרַבָּה בְּצַבּוּר, אֲלֵא בְּאִסוּרָה עוֹמֶדֶת, וְדַחוּיָהּ הִיא עֵתָה מִפְּנֵי הַדְּחָק, וְאִין דּוֹחִין כֹּל דְּבָר הַנִּדְחָה אֲלֵא בְּמִקּוֹם שְׂאֵי אֶפְשָׁר. וּמִפְּנֵי זֶה צִרְיָה צִיין לְרִצּוֹת עֲלֶיהָ.

טומאה דחוייה בציבור

טז וּמִנֵּין שֶׁטְמֵאֵת מֵת דַּחוּיָהּ בְּצַבּוּר? שְׁנֵאָמַר: "וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנַפְשׁ אָדָם..." (במדבר ט, ט) - כִּן לְמַדוּ מִפִּי הַשְּׁמוּעָה, שֶׁאֲנָשִׁים יְחִידִים הֵם שֶׁיִּדְחֻוּ לְפָסַח שְׁנֵי אִם הָיוּ טְמֵאִים, אֲבָל צַבּוּר שֶׁהָיוּ טְמֵאֵי מֵת אֵינֵם נִדְחִין, אֲלֵא הַטְּמֵאָה תִּדְחָה מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ פָסַח בְּטִמְאַהּ;

הלכות מעשה הקרבנות

פרק שלישי

הסמיכה

יב וּבְמִקּוֹם שְׁסוּמְכִין שׁוֹחֲטִין, וְחִכְף לְסְמִיכָה שְׁחִיטָה. וְאִם שָׁחַט בְּמִקּוֹם אַחֵר אוֹ שִׁשָּׁה - שְׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁשָּׂה.

תכף לסמיכה שחיטה

יג וְצִרְיָן הַסּוּמֵךְ לְסוּמֵךְ בְּכֹל כַּחוֹ בְּשִׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַבְּהֵמָה...

סמיכה בכל כוחו

יא אִין אִין סוּמְכִין אֲלֵא בְּעֻזָּה. סֶמֶךְ חוּץ לְעֻזָּה - חוּזוֹר וְסוּמֵךְ מִבְּפָנִים. וְאִם הָיָה בְּעַל הַקְּרָבָן עוֹמֵד בַּחוּץ, וְהַכְּנִים יָדוּ לְפָנִים וְסֶמֶךְ - סְמִיכָתוֹ כְּשֶׁשָּׂה, וְהוּא שִׁסְמֵךְ בְּכֹל כַּחוֹ.

הלכות מחסרי כפירה

פרק רביעי

כפרת המצורע

ב...בַּיָּצֵד עוֹשִׂין לוֹ? הַמְצַרֵּעַ עוֹמֵד חוּץ לְעֻזָּת יִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד פֶּתַח מִזְבְּחֵי וּפְנֵיו לְמַעַרְב; וְשֵׁם עוֹמְדִין כֹּל מַחְסְרֵי כִפְרָה בְּעַת שֶׁמְטַהְרִין אוֹתָם... וְאַחֵר כִּן מִבִּיא אֶת הָאֵשׁ לְמַצְרֵעַ עַד הַפֶּתַח, וּמִכְנִים שְׁתֵּי יָדָיו לְעֻזָּה, וְסוּמֵךְ עֲלָיו, וְשׁוֹחֲטִין אוֹתוֹ מִיָּד.

סמיכת המצורע

הלכות פסולי המקדשין

פרק שמונה עשר

האוכל בטומאה

יב אִסוּר לִטְמֵא אֶת הַקֹּדְשִׁים אוֹ לְסַבֵּב לָהֶן טְמֵאָה, שֶׁהָרִי פוֹסֵל אוֹתָן. וְהַמְטֵמֵא אֶת הַקֹּדְשִׁים - אֵינּוּ לוֹקְהִים...

איסור לטמא קדשים

יג כֹּל אָדָם שֶׁנִּטְמָא טְמֵאָה שְׁחִיבִין עֲלֶיהָ כֶּרֶת עַל בִּיאַת הַמִּקְדָּשׁ, וְאֲכַל כֶּזַיִת מִן הַקֹּדְשִׁים, בֵּין קֹדֶשׁ טְהוֹר בֵּין קֹדֶשׁ טְמֵא: בְּמִזְדֵּי - הָרִי זֶה חֵיב כֶּרֶת, שְׁנֵאָמַר: "וַיִּנְפֹּשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּשֵׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לִי וְטִמְאַתּוֹ עָלָיו, וְנִכְרַתָּה" (ויקרא ט, ט); וְאִם אֲכַל בְּשִׁגְגָה - מִבִּיא קְרָבָן עוֹלָה וְיִוָּרֵד. וּמִנֵּין שְׂאֵינּוּ מְדַבְּרִין אֲלֵא בְּטִמְאַת הַגּוֹף? שְׁנֵאָמַר: "וְנִפְשׁ כִּי תִגַּע בְּכֹל טְמֵא בְטִמְאַת אָדָם אוֹ בְּבִהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּכֹל שֶׁקָּץ טְמֵא, וְאֲכַל מִבְּשֵׂר זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לִי, וְנִכְרַתָּה" (ויקרא ט, טא). וְהוּא הַדִּין לְשֶׂאֵר קֹדְשֵׁי מִזְבֵּחַ.

טמא שאכל קודש

וְהִיכֵן הַזְּהִיר עַל עוֹזֵן זֶה? בִּפְלִילִית, שֶׁהָרִי נֶאֱמַר בָּהּ: "בְּכֹל קֹדֶשׁ לֹא תִגַּע" (ויקרא יב, ד) - **יד** מִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמַדוּ שֶׁזֶוּ אֲזַהֲרָה לְטְמֵא שְׂלֵא יֹאכַל קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ שִׁיטְבֹּל.

